Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.77/2015/7. szám

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2016. február 17. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A számvitel rendje megsértésének vétsége és más bűncselekmények miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. március 11. napján kihirdetett KB.II.25/2009/89. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. március 11. napján kihirdetett KB.II.25/2009/89. számú ítéletével **vádlott**at 2 rb. az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) és (3) bekezdésébe ütköző adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás bűntettének, a Btk. 403. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett számviteli rendjének megsértése bűntettének vádja alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 2.026.503 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenévő katonai ügyész az ítélet ellen fellebbezést jelentett be. A vádlott védője az ítéletet tudomásul vette.

Az ügyész csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását is, melyben fellebbezését továbbra is fenntartva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg a vádlott bűnösségét számvitel rendjének megsértése bűntettében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a vádlottat felmentette a számviteli rend megsértése bűntettének vádja alól, mivel tényből tényre helytelenül következtetett. Indoklása szerint az eljárás során bevont igazságügyi szakértő több esetben szakértői kompetenciába nem tartozó jogkérdésben foglalt állást. Érvelése szerint a bíróságnak kell eldöntenie, hogy a bűncselekmény törvényi tényállási elemei megvalósultak-e. E körben kifejtette, hogy a tényállás alapján megállapítható, hogy **vádlott** a társaság vagyoni helyzetének áttekintését meghiúsította, mivel a megbízható és valós képet tükröző 2006. és 2007. üzleti évre vonatkozó éves beszámolók nem valós számviteli bizonylatokon alapultak, és azok a Btk. szerinti lényeges hibát elérő eltéréseket tartalmaztak. Az áttekinthetőséget nem egy igazságügyi könyvszakértő, vagy könyvvizsgáló szempontjából kell vizsgálni, hanem olyan tipikus piaci partnerek szemszögéből, akik speciális szakértelemmel nem rendelkeznek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.712/2015/1. számú átiratában az ügyész fellebbezését kiegészítéssel tartotta fenn. Álláspontja szerint az iratok alapján megállapítható, hogy az irányadó, a vádirattal lényegi elemeit tekintve megegyező történeti tényállás alapján a vádlott könyvvezetési kötelezettségét megszegte, ugyanis a gazdálkodó tevékenység alapvető elemeit érintette mulasztása, a hatóságok számára a gazdálkodó vagyonának fő elemei nem voltak áttekinthetőek. Ennek ellenére a bíróság a vádlottat folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése bűntette vádja alól felmentette, azonban indoklása a rendelkező résszel ellentétes. Álláspontja szerint az elsőfokú

bíróság indokolásában nem értékelte az igazságügyi könyvszakértő megállapítását, mely szerint a számviteli dokumentumok hiányában a leltárok valós értéke már nem állapítható meg. Véleménye szerint ezért az elsőfokú ítélet nem alkalmas a felülbírálatra. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül hozott felmentő határozatot 2 rb. adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás bűntette vonatkozásában, mivel az ügyészség az utolsó tárgyalási napot megelőzően a vádat módosította és a továbbiakban e bűncselekményekkel a vádlottat már nem vádolta. Indítványozta ezért, hogy a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

A vádlott védője előterjesztette írásbeli észrevételeit. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor a vádlottat a folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése bűntette vádja alól felmentette. Álláspontja szerint nem merültek fel aggályok a beszerzett szakértői véleményekkel összefüggésben, az elsőfokú bíróság magyarázatot adott arra vonatkozóan is, hogy miért fogadta el a vádlott védekezését. A beszerzésre került okiratok alapján, illetve a vádlott vallomására figyelemmel megállapítható, hogy védence semmilyen számviteli szabálytalanságot nem követett el. Felhívta a figyelmet a szakértő azon álláspontjára, hogy nem állapítható meg olyan lényeges hiba, amely megalapozná védence büntetőjogi felelősségét. Indítványozta ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (2) bekezdése alapján bírálta felül, mivel az ügyészi fellebbezés nem érintette a 2 rb. adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás bűntette miatt emelt vád alóli felmentő rendelkezést. A másodfokú bíróság a Be. 360. § (1) bekezdés c./ pontja alapján tanácsülésen bírálta el az ügyészség által bejelentett fellebbezést.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében írt határidőt, mivel a vádirat kézbesítésétől számított 30 napon belül nem állapította meg a tárgyalás határnapját, az ügy 2009. március 19-én történő érkezését követően, 2012. február 15-én tűzött tárgyalási határnapot. E hosszú határidőt az sem indokolja, hogy 2010. augusztus 23-án a bírósághoz bejelentés érkezett, mely szerint a vádlott meghatalmazott védője időközben elhunyt, és ügyei átadásra kerültek. 2010. augusztus 25-én az új védő személye bejelentésre került. Ennek ellenére a bíróság további, több mint egy év elteltével intézkedett az ügy kitűzésére. Az elsőfokú katonai tanács egyebekben az eljárási szabályokat betartva járt el, és az említett eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem volt kihatással.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a vádlottat tárgyalásán kihallgatta, aki érdemi védekezést terjesztett elő. E védekezésre is figyelemmel a bíróság újabb igazságügyi könyvszakértőt rendelt ki, majd a nyomozás során eljárt szakértői véleménnyel való ellentmondásra figyelemmel ellenőrző szakvélemény beszerzéséről is intézkedett. **szakértő1** igazságügyi könyvszakértő véleményét az előtte eljáró szakértők, **szakértő2** és **szakértő3** is elfogadták, megállapításait nem vitatták. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az egyéb bizonyítékok mellett e szakértői véleményben foglaltakra alapította. Ítéletének tényállását mérlegelési jogkörében állapította meg, és arra a következtetésre jutott, hogy a vádlott sem a 2 rb. adóbevételt jelentős mértékben csökkentő adócsalás bűntettét, sem pedig a folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése bűntettét nem valósította meg, ezért a vádlottat a bűncselekmények vádja alól részben bizonyítottság, részben pedig bűncselekmény hiányában felmentette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében bejelentett ügyészi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú katonai tanács a szükséges bizonyítást lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A szakértők nyilatkoztak a vádlott büntetőjogi felelősségét érintő tényekkel összefüggésben. **szakértő3** szakértő tárgyaláson tett megállapítása szerint a vádiratban írt betéti társaság számviteli beszámolójában mutatkozó hiba nem minősül a számviteli törvény szerinti lényeges hibának. A szakértők által tett megállapítás szerint továbbá nem történt olyan könyvvezetési, beszámolói készítési kötelezettségszegés, amely a gazdálkodó szervezet vagyoni helyzetének áttekintését, illetve ellenőrzését meghiúsította volna.

Az elsőfokú bíróság helyesen, a szakértők véleményével egyezően állapította meg e szakértői kompetenciába tartozó tények hiányát és jutott arra a következtetésre, hogy a számviteli rend megsértése bűntettének törvényi tényállási elemei nem valósultak meg.

A fellebbviteli főügyészség tévesen hivatkozott továbbá arra, hogy szükségtelenül hozott az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezést 2 rb. adócsalás bűntettének vádja alól. Az eljáró katonai ügyész ugyanis nem ejtette el a vádat, hanem a vádlott felmentésére tett indítványt e bűncselekmények vonatkozásában. Ezért helyesen, az elsőfokú bíróság bizonyítottság hiányában történő felmentő rendelkezést hozott.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet helyes indokainál fogva helybenhagyta, mivel álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács mérlegelés jogkörében megállapított tényállás alapján törvényesen rendelkezett a vádlott felmentéséről, továbbá egyéb rendelkezése is törvényes

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. február 17.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

, 2016. február 17.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke